

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช โดยใช้การสอนแบบเฮอร์บาร์ตร่วมกับ

การแสดงบทบาทสมมติ

The Development of Literature Learning Achievement on Matthanaphatha of

Matthayomsueksa 5 Students at Kanlayanee Srithammarat School

Using Herbart Method combined with Role play

วันที่รับบทความ: 20 พ.ค. 68

วันที่แก้ไขบทความ: 20 ม.ค. 69

วันที่ตอบรับ: 5 ก.พ. 69

ทัศนีย์ บุญชัย¹

Thatsani Bunchai¹

มุฮัมหมัดฟุรกอน อาแว²

Muhammadfurkorn Awa²

โซเฟีย มะลี³

Sofia Malee³

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 ในที่นี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงคุณภาพ วัดผลก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 จำนวน 41 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเฮอร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 8 แผน 2. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์วิจารณ์คุณค่าด้านต่าง ๆ ในบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา เครื่องมือวัดตัวแปรตาม คือ 1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน บทละครพูด คำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา 2. คะแนนแบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยโดยใช้การสอนแบบเฮอร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นร้อยละ ทำให้ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 60 ของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

คำสำคัญ : การสอนแบบเฮอร์บาร์ต การแสดงบทบาทสมมติ วรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธา

¹ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

¹ Bachelor's degree student in Thai Language Major, Faculty of Education, Prince of Songkla University Pattani Campus

² นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

² Bachelor's degree student in Thai Language Major, Faculty of Education, Prince of Songkla University Pattani Campus

³ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (อาจารย์ที่ปรึกษา)

³ Lecturer, Faculty of Education, Prince of Songkla University Pattani Campus (Advisor)

Abstract

The purposes of this research were to compare Literature Learning Achievement of Mathayomsuksa 5/8 students. The study used a qualitative research design to measure before and after study. The sample group consisted of 41 students in Mathayom 5/8, obtained using the purposive selection method. The tools include: 1. 8 learning plans using the Herbart Method combined with role plays and 2. A critical analysis involves analysis of Matthanaphatha. Dependent Variables and Measurement Instruments are: 1. Pre- and post-tests on Matthanaphatha and 2. Role-play assessment scores.

The results of the study found that the Literature Learning Achievement on Matthanaphatha of Mathayomsuksa 5/8 Students at Kanlayanee Srithammarat School Using Herbart Method combined with Role play. The data was analyzed using statistics by comparing pre-study and post-study scores as percentages, resulting in learners passing the assessment criteria of 60 percent of the scores on the post-test.

Keywords: Herbart Method, Role Plays Role Plays, Literature of the Spoken Word in Matthanaphatha

บทนำ

การศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมให้เกิดประโยชน์และเห็นคุณค่า ไม่ใช่เพียงแค่อ่านออกเท่านั้น แต่ควรเข้าใจด้วยว่าคิดหรือถูกอย่างไร มีความจำเป็นและความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร จนสามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และเกิดความซาบซึ้งของถ้อยคำจนได้รับของคำ รสของความ และเข้าถึงอารมณ์ของผู้ประพันธ์ได้อย่างลึกซึ้ง การให้คำแนะนำ ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง แสดงให้เห็นว่าถ้อยคำที่ใช้ในวรรณคดีมีความไพเราะ และลึกซึ้งอย่างไร แฝงแฝงคิด ความรู้ทางประวัติศาสตร์ สะภาพสังคม และยังสามารถนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ดังที่ รื่นฤทัย สัจพันธุ์ (2555) กล่าวว่า วรรณคดีเป็นวิชาที่ผู้เรียนมองไม่เห็นประโยชน์ชัดเจนเหมือนกับวิชาอื่น ๆ และอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญ คือ การที่ผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าของวรรณคดีไทย ทำให้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย มีผลสัมฤทธิ์ต่ำผิดปกติไปจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเจตนารมณ์ของผู้สอน

จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-Net) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 พบว่าในสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรมมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.98 อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565) และสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่งผู้เรียนเกิดความเอาใจใส่ทางด้านการอ่านและไม่เข้าใจเนื้อหาจึงเป็นเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายในขณะที่เรียน ประการที่สองผู้เรียนมีปัญหาและไม่สามารถตีความเนื้อหาในบทประพันธ์ได้เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะทางด้านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องใช้การแยกแยะข้อมูล และหาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่แยกแยะนั้น (ทิศนา แหมมณีและคณะ, 2544) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยพบว่าผลคะแนนสอบกลางภาคเรื่องมหาวงศ์สัณดรชาด ผู้เรียนกว่าร้อยละ 51 มีคะแนน ไม่ผ่านเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนไม่สามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตีความ แปลความ และรสของวรรณคดี รวมถึงอารมณ์ของผู้ประพันธ์ ผู้เรียนจึงขาดแรงจูงใจในการเรียน ขาดความกระตือรือร้นในการศึกษา และไม่สามารถนำความรู้ในเรื่องวรรณคดีนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่อยู่ในระดับต่ำ

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้น จึงได้ค้นพบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต (Herbart Method) และสนใจที่นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี เทคนิคดังกล่าวมีลักษณะที่น่าสนใจ กล่าวคือ เทคนิคการสอนแบบแฮร์บาร์ต (Herbart Method) จะเริ่มจากการเร้าความสนใจของนักเรียนก่อน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากความสนใจและการเรียนรู้จะดำเนินไปจากง่ายไปยาก ขั้นตอนของการวิธีสอนแบบแฮร์บาร์ต (Herbart Method) มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม (Preparation) เป็นขั้นตอนของการเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ครูจะต้องทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนให้ประสานกับความรู้ใหม่ จากสภาพปัญหาที่ผู้เรียนขาดแรงบันดาลใจในการเรียนจึงทำให้นักเรียนขาดทักษะในหลายด้าน เช่น การวิเคราะห์ วิพากษ์ ตีความ และแปลความ ขั้นเตรียมจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อจะเร้าความสนใจของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้เลือกวรรณคดีบทละครพูด เรื่อง มัทนะพาธา ในการจัดการเรียนการสอน โดยเห็นว่าในเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ซึ่งผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความรักเป็นอย่างมาก ทำให้สามารถแก้ปัญหาที่ผู้เรียนขาดแรงบันดาลใจในการเรียนวรรณคดีได้

2. ขั้นสอน (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ครูดำเนินการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ตามบทเรียน จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนรู้จักการวิเคราะห์ วิพากษ์ ตีความ และแปลความ จากเนื้อเรื่องและคุณค่าของวรรณคดี โดยขั้นนี้จะใช้วิธีการสอนแบบแฮร์บาร์ตร่วมกับวิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติ ในเนื้อหาของวรรณคดี เพื่อให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้มากขึ้นผ่านการแสดงซึ่งแก้ปัญหาการขาดการคิดวิเคราะห์ วิพากษ์ ตีความ และแปลความ ของผู้เรียนได้

3. ขั้นสัมพันธ์หรือขั้นทบทวนและเปรียบเทียบ (Abstraction) เป็นขั้นตอนต่อจากการสอนของครู เมื่อครูสอนจบบทเรียนแล้ว ครูต้องทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนไปแล้ว และนำความรู้ใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมด้วยการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างและคล้ายคลึงกันระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น

4. ขั้นตั้งกฎหรือข้อสรุป (Generalization) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนกว้างขึ้น ผู้สอนและผู้เรียนจะช่วยกันรวบรวมความรู้จากขั้นตอนที่ 1-4 ตามลำดับจากง่ายไปหายาก อย่างเป็นระบบและจดบันทึกไว้ ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและเพิ่มเติมความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้กว้างขึ้น

5. ขั้นการนำไปใช้ (Application) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเอาความรู้ความเข้าใจที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือใช้ในสถานการณ์อื่น ซึ่งเห็นได้จากการทำแบบฝึกทักษะการทดสอบก่อนและหลังเรียน และการสังเกตพฤติกรรม ว่าผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ และวิจารณ์ ข้อคิดหรือแนวทางที่สามารถนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้จากวรรณคดี

นอกจากนี้ ยังค้นพบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติ เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการแสดงออก ทั้งจากการแสดงออกทางกายและการเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดผ่านตัวละคร เรื่องราว สถานการณ์ ตามสภาพความเป็นจริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีทักษะในการแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองและรู้จักที่จะทำงานเป็นทีม ซึ่งการแสดงบทบาทสมมติ เป็นกระบวนการที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทตามความรู้ ความคิด และพฤติกรรมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ การสอนด้วยรูปแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหา

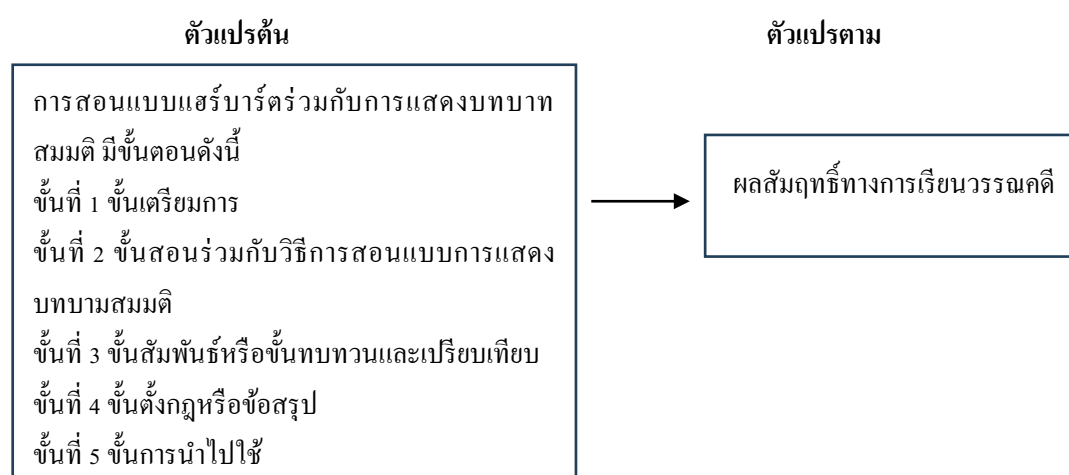
ที่เรียน ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการวางแผนงาน และยังช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีหนึ่งที่ผู้วิจัยท่านอื่นได้นำรูปแบบการสอนดังกล่าวไปใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และได้ประสบผลสำเร็จ ดังนาง โสภิตา ศรีเสถียร รายงานการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาเมียนมา ในชีวิตประจำวันโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (โสภิตา ศรีเสถียร, 2565, น. 20) ดร.บัวลักษณ์ เพชรงาม รายงานการวิจัย เรื่อง การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอน ขุนช้างถวายฎีกาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนสรุปความ ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่าความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนสูงขึ้นอยู่ในระดับดี หลังการเรียนโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม (บัวลักษณ์ เพชรงาม, 2562) และเสาวคนธ์ จันตะมาต บทความวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่าทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เสาวคนธ์ จันตะมาต, 2565)

จะเห็นได้ว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนแฮร์บาร์ต (Herbart Method) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบแฮร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ว่าผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะมีการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การพิจารณาคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบแฮร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2566 จำนวน 500 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 2 ประเภท ได้แก่

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบแฮร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ บทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา จำนวน 8 แผน โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามที่เสนอในกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ
บทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา

แผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์	สาระสำคัญ	เวลา (นาที)
แผนที่ 1 ประวัติความเป็นมา / ประวัติผู้แต่ง	ด้านความรู้ (1) นักเรียนบอกประวัติผู้แต่ง	บทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา เป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาท-	50
แผนที่ 2 เรื่องย่อ และตัวละครของเรื่อง	เรื่องย่อ และ ลักษณะ คำประพันธ์ของวรรณคดีได้	สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีแนวคิดสำคัญเพื่อชี้ให้เห็นโทษของความรัก	50
แผนที่ 3 คุณค่าด้านเนื้อหา	(2) นักเรียนสามารถระบุ	โดยมัทนะพาธา เป็นบทละครพูดที่มีความโดดเด่นทั้งในด้านการดำเนินเรื่อง	50
แผนที่ 4 คุณค่าด้านวรรณศิลป์	ข้อคิดจากวรรณคดีได้	ด้วยการพระราชนิพนธ์เนื้อเรื่องทั้งหมด	50
แผนที่ 5 คุณค่าด้านสังคม	(3) นักเรียนบอกคุณค่าของ	โดยไม่ได้อ้างอิงจากที่ใด แต่สามารถ	50
แผนที่ 6 การแสดงบทบาทสมมติ (1)	บทร้อยกรองจากวรรณคดีได้	สร้างตัวละครให้มีลักษณะนิสัยเด่นชัด	50
แผนที่ 7 การแสดงบทบาทสมมติ (2)	ด้านทักษะ (1) นักเรียนสามารถแปล	สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ตลอดจนลักษณะ	50
แผนที่ 8 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง	ความคำประพันธ์ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และประเมิน	คำประพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยคำประพันธ์	50
	คุณค่าวรรณคดี	ประเภทฉันทลักษณ์ต่าง ๆ แต่งร่วมกับ	50
	(2) นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นของ	คำประพันธ์ชนิดกาพย์ในบางตอน ทำให้	50
		บทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา	

แผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์	สาระสำคัญ	เวลา (นาที)
	เรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรให้เป็นยอดของบทละครพูดคำฉันท์	

2.1.2 แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์วิจารณ์คุณค่าด้านต่าง ๆ ในเรื่องมัทนะพาธา

2.1.3 แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเรื่องมัทนะพาธา แบบปรนัย ชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน

20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.2.2 คะแนนแบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

3. การดำเนินการวิจัย

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบเฮอร์บาร์ตส์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนกัลยาณิศรีธรรมราช มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นเตรียมการ วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัดในสาระวรรณคดีและวรรณกรรม จากนั้นวิเคราะห์ผู้เรียน ศึกษาสภาพปัญหา วิเคราะห์เนื้อหาวรรณคดีที่สอดคล้องกับบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

3.2 ขั้นดำเนินการ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ตรวจข้อสอบและบันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายบุคคล จากนั้นใช้เทคนิคการสอนของเฮอร์บาร์ตส์ในการจัดการเรียนรู้ และให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันโดยใช้เทคนิคการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ เมื่อจบกิจกรรมแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาทั้งหมด

3.3 ขั้นตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนา ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม/การซักถาม ความเข้าใจของนักเรียน การทำแบบทดสอบหลังเรียน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน และสรุปพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.4 ขั้นสรุปและรายงาน รายงานผลการใช้วิธีการสอนแบบเฮอร์บาร์ตส์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ในวรรณคดี เรื่องมัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้วิธีการสอนแบบเฮอร์บาร์ตส์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนกัลยาณิศรีธรรมราช มีขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบเฮอร์บาร์ตส์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent sample)

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอ็บบาร์ต์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติหลังการจัดการเรียนรู้ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นเกณฑ์ระดับคุณภาพที่คาดหวังของโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช โดยการทดสอบค่าที (t-test one sample)

4.3 วิเคราะห์ทักษะการแสดงบทบาทสมมติทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอ็บบาร์ต์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ดังนี้

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนที่อยู่ในช่วง	9 – 10 คะแนน
ระดับดี	หมายถึง	ได้คะแนนที่อยู่ในช่วง	6 – 8 คะแนน
ระดับพอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนที่อยู่ในช่วง	3 – 5 คะแนน
ระดับปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนที่อยู่ในช่วง	0 – 2 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอ็บบาร์ต์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอ็บบาร์ต์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

(n = 41)				
คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	8.78	1.78	12.81*	0.00
หลังเรียน	14.61	3.33		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอ็บบาร์ต์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ หลังเรียน ($\bar{X} = 14.61$, S.D. = 3.33) สูงวก่่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 8.78$, S.D. = 1.78) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอโรบิคร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ หลังการจัดการเรียนรู้ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอโรบิคร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ หลังการจัดการเรียนรู้ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 (12 คะแนน ของคะแนนเต็ม 20)

(n = 41)				
คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
หลังเรียน	14.61	3.33	5.02*	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอโรบิคร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ หลังเรียน ($\bar{X} = 14.61$, S.D. = 3.33) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ทักษะการแสดงบทบาทสมมติทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอโรบิคร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ในระหว่างการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของการใช้ทักษะการแสดงบทบาทสมมติทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอโรบิคร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

(n = 41)			
คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	คุณภาพ
ระหว่างเรียน	8.37	0.94	ดี

จากตารางที่ 4 พบว่าทักษะการแสดงบทบาทสมมติทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โดยใช้วิธีการสอนแบบแอโรบิคร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 8.37$, S.D. = 0.94) อยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธา ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5/8 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแอ็บบาร์ตร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยที่คะแนนก่อนเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.78 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของผลสอบหลังเรียนเท่ากับ 14.61 ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการ ที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นั้นแสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้วิธีการจัดการรู้แบบแอ็บบาร์ต ร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการแสดงบทบาทสมมติจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบแอ็บบาร์ตจะแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการจากสภาพปัญหาที่พบนักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนจึงทำให้นักเรียน ขาดแรงจูงใจการเรียน และทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนลดลง โดยในขั้นนี้ผู้สอนจะเร้าความสนใจของผู้เรียนด้วยสิ่งๆที่ผู้เรียนสนใจ หรือเป็นสิ่งที่ผู้เรียนรู้จักหรือเคยมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ของผู้เรียน และเกิดความอยากที่จะเรียนโดยไม่เบื่อหน่าย และผนวกความรู้เดิมของผู้เรียนเข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับ จะทำให้ผู้เรียนรู้จักการวิเคราะห์ เพื่อนำความรู้เก่าและความรู้ใหม่มาผนวกกันเพื่อให้ความรู้ที่มากขึ้น ขั้นที่ 2 จะเป็นขั้นของการสอน ที่ผู้สอนจะจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมมาทั้งหมด ซึ่งในขั้นของการสอนผู้สอนจะจัดการสอนร่วมกับวิธีการสอนแบบ การแสดงบทบาทสมมติร่วมด้วย เนื่องจากวิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติ จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการวิเคราะห์ เช่น วิเคราะห์ตัวละครในบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา ทั้งในเรื่องของ จันท์ลักษณ์ ในการประพันธ์ ภาพพจน์หรือคำศัพท์ที่ใช้ในการประพันธ์และช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแปลความ คือ การนำข้อมูลหรือความรู้ที่ได้มาเรียบเรียงให้เป็นอันใหม่ เพื่อใช้ในการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย นอกจากนี้วิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น และรู้จักวิธีการวางแผนอีกด้วย ซึ่งมีผู้วิจัยท่านอื่นที่ใช้วิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติแล้วประสบความสำเร็จที่มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ บัวลักษณ์ เพชรงาม (2562, น. 58) การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนสรุปความตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีคะแนนการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม ทำให้ผู้เรียนมีคะแนนทางการเรียนสูงขึ้นจริง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับวิจัยของ ชิดดิษฐ์ คอมแพงจันทร์ (2562, น. 26) การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความรู้ด้านวรรณคดีไทยกรณีศึกษา : นักศึกษา แลกเปลี่ยนจาก Yunnan Normal University and Business School ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจวรรณคดีไทยเรื่อง เวณิสาณิก และวรรณกรรม เรื่องลวดลายมังกรมากขึ้น เนื่องจากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่องลวดลายมังกร ด้วยวิธีบทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขั้นที่ 3 ขั้นสัมพันธ์หรือขั้นทบทวนและเปรียบเทียบความรู้ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องรู้จักการวิเคราะห์ ติความ และแปลความ เปรียบเทียบความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้วกับความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนเพิ่งได้รับ เพื่อหาความคล้ายกันของเนื้อหาหรือหาความแตกต่างกันของเนื้อหา หากผู้เรียนวิเคราะห์ ติความ และแปลความรู้เดิมกับความรู้

ใหม่ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่กว้างมากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 4 ขั้นตั้งกฎหรือข้อสรุป เมื่อผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกันและมีการเกิดการเรียนรู้ที่กว้างขึ้น จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนจะต้องรวบรวมความรู้จากขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม ขั้นที่ 2 ขั้นสอน และขั้นที่ 3 ขั้นสัมพันธ์หรือทบทวนและเปรียบเทียบ โดยรวบรวมความรู้หรือสรุปความรู้ทั้งหมดแล้วเรียบเรียงลำดับจากง่ายไปหายากอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถจดจำความรู้ทั้งหมดได้ดียิ่งขึ้น เมื่อผู้สอนและผู้เรียนสรุปความรู้เสร็จแล้ว ให้ผู้เรียนจดบันทึกความรู้ที่ได้ในการจดบันทึกจะช่วยให้ผู้เรียนทบทวนในสิ่งที่ผู้สอนและผู้เรียนสรุปร่วมกันมากยิ่งขึ้น และในขั้นที่ 5 ขั้นการนำไปใช้ ตั้งคำถามให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์และวิจารณ์ข้อคิดที่ได้จากวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนในการนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีการนำความรู้ที่ได้ไปใช้อย่างไรบ้าง จากนั้นจัดการทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ หลังจากได้รับกิจกรรมการเรียนการสอน ผลปรากฏว่าผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

จากการอภิปรายในข้างต้นจะเห็นได้ว่าการนำวิธีการสอนแบบแฮร์บาร์ตร่วมกับวิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการสอนวรรณคดีบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวรรณคดีจะทำให้ผู้เรียนรู้จักคุณค่า ที่ได้รับจากวรรณคดี และสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ ตีความ และแปลความเนื้อเรื่องของวรรณคดีได้ ด้วยเหตุนี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี บทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนได้ ครูควรนำวิธีการสอนดังกล่าวไปใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียน ซึ่งก่อนจะนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ ครูควรศึกษารายละเอียด ขั้นตอนวิธีการสอนให้เข้าใจ เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ เช่น ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น และเพื่อให้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ซึ่งเป็นช่วงที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีกิจกรรมการเป็นผู้นำสี ในงานกริหาคณะสีโรงเรียน จึงทำให้การจัดการเรียนรู้ต้องแข่งกับเวลา ซึ่งในสภาพจริงครูสามารถปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาได้ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูควรให้คำแนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติม ในระหว่างการเรียนรู้หรือการทำงานอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบแฮร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ อย่างละเอียด

2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบแฮร์บาร์ตร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ ที่มีผลต่อทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะในการฟัง พูด อ่าน

และเขียน ความสามารถในการใช้ภาษาถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดได้ ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ และใช้ภาษาได้อย่างสร้างสรรค์ ใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- จิรวรรณ สรบุญทอง. (2563). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและทักษะการร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ 3 ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิด* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- จิตติณัฐ คอมแพงจันทร์. (2562). *การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความรู้ด้านวรรณคดีไทย กรณีศึกษา : นักศึกษาแลกเปลี่ยนจาก Yunnan Normal University and Business School* (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ทิตนา แฉมมณีและคณะ. (2544). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัวลักษณ์ เพชรงาม. (2562). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอน ขุนช้างถวายฎีกา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนสรุปความ ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. (2542). *สี่สรวีวรรณศิลป์*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพลส. (2555). *ความรู้ทั่วไปทางภาษาไทย ตอนที่ 3*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โสภิต ตรีเสถียร. (2565). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาเมียนมาในชีวิตประจำวัน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6* (รายงานผลการวิจัย). ตาก: โรงเรียนผดุงปัญญา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2566). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.6 ปีการศึกษา 2565*. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2567, จาก <https://www.niets.or.th/th/content/view/25620>
- เสาวคนธ์ จันตะมาต. (2565). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*, 33(1), น. 83.

